«L'any que ve, tornarem»

?Més de mig miler de seguidors aclamen el Girona tot i la derrota i encoratgen els jugadors en la recta final per l'ascens

«L'any que ve, tornarem»

Hi havia un temps, no gaire llunyà, en què veure algú amb la samarreta del Girona, a Girona, era una missió gairebé tan impossible com trobar un bar on veure el partit si aquest coincidia amb el del Barça. Però les coses canvien i cada cop la legió de seguidors s'amplia. Tant que ahir a València n'hi van anar més de mig miler, la majoria en un dels còrners de l'estadi, però també molts a tribuna, fent veure els colors blanc-i-vermells també pel centre de la ciutat. I s'ha de dir també que si normalment el tòpic parla de la fredor del públic de Montilivi, quan aquest viatja, es transforma en una màquina d'aclamar els seus. L'expedició va començar a quarts de vuit del matí i es va acabar aquesta matinada. Però el convenciment que aquest any el Girona pujarà és prou gran com per superar el cansament de moltes hores a la carretera.

«L'any que ve, tornarem», era un dels càntics que es van sentir. Sí, seria un magnífic senyal que el Girona hagués de viatjar la propera temporada dos cops a València per jugar-hi partits de lliga, perquè voldria dir que ha ascendit. La imatge al final del partit dels jugadors anant a agrair el suport dels seus, i d'una estona més tard, de molts d'aquests aficionats esperant la sortida de l'autobús de l'equip per seguir-lo aclamant, parla per si sola.

Segurament el moment més espectacular va ser el de l'arribada, quan uns 200 aficionats del Girona que feia estona llarga que s'esperavan a 30 graus a l'ombra van rebre els seus jugadors com si ja haguessin pujat. Una estona abans també havien fet el mateix amb l'arribada del Llevant. «Som a tres punts més a prop de Primera perquè el Getafe va perdre però avui aquí hi podem pescar un peix gros», deia una hora abans del partit l'extècnic del juvenil i del filial Miquel Ángel Muñoz, un dels que no es va voler perdre el duel. Ahir a València també hi era Cayetano Pérez, responsable de Citylift, l'empresa que patrocina la samarreta de l'equip, i els exdirectius Ignasi Lleal i Joan Mestres.

El partit va acabar reunint més de 12.000 espectadors al Ciutat de València. L'afició visitant va començar molt forta però el gol matiner del Llevant i la falta d'ocasions clares els va rebaixar les revolucions. A la segona part sí que es van deixar notar de debò. Amb el 2-o el Ciutat de València feia l'onada i cridava «campions, campions», fins que el 2-1 va sembrar dubtes en els locals i va donar ales a un Girona que hauria pogut fer l'empat.

Amb el partit acabat, molts seguidors van anar a esperar els jugadors a l'aparcament. Potser el gran públic no s'ho imagina, però els jugadors del Girona d'avui firmen autògrafs a tot drap i es fan fotos amb la gent. Com si fossin de Primera.

Entre els comentaris, un de claríssim: queden cinc punts, només cinc punts, i s'han d'aconseguir com sigui. Dissabte a Montilivi hi pot haver la primera oportunitat d'ascens si es guanya l'Alcorcón i no ho fan Getafe, Tenerife ni Cadis. Complicat, però en tot cas, s'ha de guanyar els madrilenys perquè després, l'altre cap de setmana, a Tarragona la peregrinació encara sigui més gran. Hi hauria la Primera en joc.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/14/lany-que-ve-tornarem/846101.html?utm_source=rss